

ПОРЯДОК ПОДАННЯ, РОЗГЛЯДУ ТА ВИРІШЕННЯ КЛОПОТАННЯ ПРО ДОЗВІЛ НА ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

КРЕТ Галина Романівна - доктор юридичних наук, доцент, суддя Великої Палати Верховного Суду

**УДК 343.132
DOI 10.32782/EP.2021.3.11**

Стаття посвячена раскрытию порядка представления, рассмотрения и решения ходатайства о разрешении на проведение негласных следственных (розыскных) действий.

Обосновано, что порядок принятия следственным судьей решения о предоставлении разрешения на проведение негласных следственных (розыскных) действий состоит из двух этапов: 1) инициирование их проведения путем подачи прокурором или следователем по согласованию с прокурором соответствующего ходатайства; 2) рассмотрение этого ходатайства следственным судьей и вынесение постановления о разрешении на проведение негласного следственного (розыскного) действия или отказе в предоставлении такого разрешения. С учетом норм Уголовного процессуального кодекса Украины, положений подзаконных нормативно-правовых актов и сформированной судебной практики подробно раскрыто содержание каждого из указанных этапов.

Доказано, что ходатайство следователя, прокурора о предоставлении разрешения на проведение негласных следственных (розыскных) действий состоит из вступительной, мотивировочной и заключительной частей, по своему содержанию должно отвечать требованиям, определенным в ч. 2 ст. 248 УПК Украины, и материалам уголовного производства. Определены требования к содержанию вступительной, мотивировочной и заключительной частей ходатайства следователя,

прокурора о предоставлении разрешения на проведение негласных следственных (розыскных) действий. Обращено внимание на обязательность приложения к этому ходатайству выписки из Единого реестра досудебных расследований относительно уголовного производства, в рамках которого подается ходатайство, и констатировано, что в судебной практике вынесение следственным судьей постановления о предоставлении разрешения на проведение негласного следственного (розыскного) действия без его приложения приводит к признанию недопустимыми доказательств, полученных в результате его проведения на основании такого решения.

Установлено, что решение следственного судьи о разрешении на проведение негласного следственного (розыскного) действия должно соответствовать общим требованиям к судебным решениям, предусмотренным УПК Украины, содержать сведения, определенные в ч. 5 ст. 246 и ч. 4 ст. 248 УПК Украины, и по своей структуре состоять из трех частей: вступительной, мотивировочной и резолютивной. Определены требования к содержанию вступительной, мотивировочной и резолютивной частей решения следственного судьи о разрешении на проведение негласного следственного (розыскного) действия.

Ключевые слова: доказательства, доказывание, негласные следственные (розыскные) действия, ходатайство следователя, прокурора, определение следственного судьи.

Постановка проблеми

Неодмінною умовою проведення негласних слідчих (розшукових) дій є відповідне процесуальне рішення, прийняте залежно від виду дії, що підлягає проведенню, слідчим, прокурором або слідчим суддею. Як передбачає ч. 3 ст. 246 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України), рішення про проведення негласних слідчих (розшукових) дій приймає слідчий, прокурор, а у випадках, передбачених цим Кодексом, – слідчий суддя за клопотанням прокурора або за клопотанням слідчого, погодженого з прокурором [1]. Зокрема, на підставі рішення слідчого судді проводяться: 1) аудіо-, відеоконтроль особи; 2) накладення арешту на кореспонденцію; 3) огляд і виїмка кореспонденції; 4) зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж; 5) зняття інформації з електронної інформаційної системи без відома її власника, володільця або утримувача; 6) обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи; 7) установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу; 8) спостереження за особою; 9) моніторинг банківських рахунків; 10) аудіо-, відеоконтроль місця.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Дослідженню теоретичних і практичних аспектів проблематики проведення негласних слідчих (розшукових) дій присвячені наукові праці Л.І. Аркуші, Р.І. Благути, С.О. Гриненка, О.М. Дроздова, В.А. Колесника, С.С. Кудінова, Є.Д. Лук'янчикова, М.А. Погорецького, Д.Б. Сергєєвої, Є.Д. Скулиша, О.Ю. Татарова, Л.Д. Удалової, С.Б. Фомина, Р.М. Шехавцова та інших вітчизняних і зарубіжних учених. Проте, аналіз праць науковців свідчить про недостатньо повне висвітлення механізму ініціювання та вирішення питання про проведення негласних слідчих (розшукових) дій.

Постановка завдання

Метою статті є розкриття порядку подання, розгляду та вирішення клопотання про дозвіл на проведення негласних слідчих (розшукових) дій.

Виклад основного матеріалу

Правом на звернення до слідчого судді із клопотанням про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій наділені прокурор та слідчий за погодженням з прокурором. Виняток з цього становить здійснення моніторингу банківських рахунків, з клопотанням про надання дозволу на проведення якого, відповідно до ч. 1 ст. 269-1 КПК України, може звернутися лише прокурор.

Клопотання слідчого про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій підлягає погодженню з прокурором. Розгляд і погодження прокурором клопотання слідчого про надання дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії здійснюється невідкладно з моменту надходження. Прокурором вивчаються матеріали кримінального провадження, які є підставою для прийняття рішення про погодження клопотання (п. 2.4 Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні, затвердженої Наказом Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 р. № 114/1042/516/1199/936/1687/5 (далі – Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні) [2].

Відмова в погодженні клопотання приймається у формі постанови і не виключає повторного звернення слідчого після отримання додаткових доказів або усунення недоліків, вказаних прокурором у рішенні (п. 2.4 Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні) [2]. У випадках відмови прокурора у погодженні клопотання слідчого до слідчого судді про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій слідчий, згідно з ч. 3 ст. 40 КПК України, має право звернутися до керівника органу досудового розслідування, який після вивчення клопотання за необхідності ініціює розгляд питань, порушених у ньому, перед прокуро-

ром вищого рівня, який протягом трьох днів погоджує відповідне клопотання або відмовляє у його погодженні [1].

Із метою забезпечення гарантій професійної діяльності окремих суб'єктів законом встановлюються особливості звернення з клопотанням про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій. Так, проведення стосовно судді та адвоката негласних слідчих (розшукових) дій, що можуть проводитися лише з дозволу суду, здійснюється на підставі судового рішення, ухваленого за клопотанням Генерального прокурора або його заступника, керівника регіональної прокуратури або його заступника (ч. 9 ст. 49 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 р. № 1402-VIII, п. 3 ч. 1 ст. 23-Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 р. № 5076-VI) [3; 4]. Клопотання про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій, що відповідно до закону обмежують права і свободи народного депутата України, розгляд яких віднесено до повноважень слідчого судді, мають бути погоджені Генеральним прокурором (особою, що виконує обов'язки Генерального прокурора) (ч. 2 ст. 482-2 КПК України) [1].

Клопотання про надання дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії складається зі вступної, мотивувальної та заключної частин і за своїм змістом повинно відповідати вимогам, визначеним у ч. 2 ст. 248 КПК України, а також матеріалам кримінального провадження, які надаються лише на вимогу слідчого судді для підтвердження необхідності проведення негласної слідчої (розшукової) дії (п. 2.2 Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні) [2].

У вступній частині клопотання наводяться такі відомості: 1) найменування та адреса суду, до якого слідчим, прокурором подається клопотання; 2) найменування клопотання, дата та місце його складання; 3) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер.

Мотивувальна частина клопотання повинна містити: 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з

розслідуванням якого подається клопотання; 2) правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) Кримінального кодексу України; 3) відомості про особу (осіб), місце або річ, щодо яких необхідно провести негласну слідчу (розшукову) дію; 4) обставини, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення; 5) вид негласної слідчої (розшукової) дії та обґрунтування строку її проведення; 6) обґрунтування неможливості отримання відомостей про кримінальне правопорушення та особу, яка його вчинила, в інший спосіб; 7) відомості залежно від виду негласної слідчої дії про ідентифікаційні ознаки, які дозволять унікально ідентифікувати абонента спостереження, телекомунікаційну мережу, кінцеве обладнання тощо; 8) обґрунтування можливості отримання під час проведення негласної слідчої (розшукової) дії доказів, які самостійно або в сукупності з іншими доказами можуть мати суттєве значення для з'ясування обставин кримінального правопорушення або встановлення осіб, які його вчинили.

У заключній частині клопотання зазначаються: 1) прохання слідчого, прокурора про надання дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії; 2) строк проведення негласної слідчої (розшукової) дії; 3) прізвище, ім'я, по батькові та посада слідчого, прокурора, який подає клопотання, та його підпис.

У клопотанні слідчого, прокурора не зазначається уповноважений оперативний підрозділ, який має виконувати негласну слідчу (розшукову) дію (п. 2.2 Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні) [2].

До клопотання слідчого, прокурора додається витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження, у рамках якого подається клопотання. У судовій практиці постановлення слідчим суддею ухвали про надання дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії без долучення до клопотання витягу з Єдиного реєстру досудових розслідувань розглядається як істотне порушення вимог кримінального процесуального закону. За відсутності

такого витягу Верховний Суд констатує порушення ч. 2 ст. 248 КПК України, що призводить до визнання недопустимими доказів, отриманих у результаті проведення негласної слідчої (розшукової) дії на підставі такої ухвали (постанова від 05.11.2019 р. у справі № 344/11299/15-к) [5].

Клопотання про надання дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії підлягає розгляду слідчим суддею протягом шести годин з моменту його отримання за участю особи, яка подала клопотання (ч. 1 ст. 248 КПК України) [1]. Організаційне забезпечення належного дотримання цього строку забезпечується головою та керівником апарату апеляційного суду шляхом вжиття організаційних заходів, у тому числі чергування (також і в телефонному режимі) слідчих суддів та працівників апаратів судів у неробочий час (вихідні та святкові дні) (п. 3 листа Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про окремі питання здійснення слідчим суддею суду апеляційної інстанції судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні» від 29.01.2013 р. № 223-158/0/4-13) (далі – лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 29.01.2013 р. № 223-158/0/4-13) [6].

Слідчий суддя постановляє ухвалу про надання дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії за наявності достатніх підстав вважати, що: 1) вчинене кримінальне правопорушення відповідної тяжкості; 2) під час проведення негласної слідчої (розшукової) дії можуть бути отримані докази, які самотійно або в сукупності з іншими доказами можуть мати суттєве значення для з'ясування обставин кримінального правопорушення або встановлення осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (ч. 3 ст. 248 КПК України) [1]. Обов'язок доказування вказаних обставин покладається на слідчого, прокурора, який звернувся з клопотанням про надання дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії.

Під час вирішення питання щодо повноти даних, наведених у клопотанні слідчого (прокурора) про дозвіл на проведення негласних слідчих (розшукових) дій, а також у

ухвалі потрібно враховувати специфіку конкретної негласної слідчої (розшукової) дії і ту обставину, що у певних випадках неможливо зазначити всі відомості, передбачені загальними нормами (ч. 2 ст. 248 КПК України). Так, на момент звернення з клопотанням не завжди може бути відома конкретна інформація про особу (прізвище, ім'я, по батькові), стосовно якої слідчий (прокурор) планує провести негласну слідчу (розшукову) дію, у тому числі конкретні відомості про особу, яка користується кінцевим обладнанням телекомунікацій (зокрема, через велику кількість абонентів сервісу зв'язку з попередньою оплатою та наявність корпоративних груп абонентів тощо), а також інші дані. У такому разі слідчий (прокурор) у своєму клопотанні має обґрунтувати причини ненадання відповідних відомостей, а слідчий суддя – переконатися, що такі причини є об'єктивними, та послатися у своїй ухвалі на відповідне обґрунтування. Викладене, зокрема, зумовлено тим, що необхідність проведення негласної слідчої (розшукової) дії може виникати до встановлення особи, підозрюваної у вчиненні злочину, за наявності обмежених даних та/або відсутності конкретних відомостей про таку особу. Саме встановлення цієї особи та інших відомостей про злочин і є метою проведення негласних слідчих (розшукових) дій (п. 5 листа Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 29.01.2013 р. № 223-158/0/4-13) [6].

Слідчим суддям потрібно враховувати, що однорідні питання, які необхідно з'ясувати в рамках одного кримінального провадження шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій одного або різних видів, пов'язаних між собою (при цьому необхідність з'ясування таких питань обґрунтовується однаковими обставинами), можуть ініціюватися слідчим (прокурором) у рамках одного клопотання та вирішуватися слідчим суддею однією ухвалою. Наприклад, в одному документі може міститися клопотання про дозвіл на здійснення аудіо-, відеоконтролю особи (ст. 260 КПК України) та обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи (ст. 267 КПК України) із метою встановлення технічних засобів аудіо-, відеоконтролю особи; про дозвіл на зняття інфор-

мації з транспортних телекомунікаційних мереж кількох видів. При цьому слідчий суддя розглядає необхідність проведення таких дій щодо кожного виду негласних слідчих (розшукових) дій чи мережі окремо та за відсутності підстав для постановлених ухвал про відмову, може приймати рішення як про повне, так і часткове задоволення клопотання (наприклад, лише щодо частини таких видів мереж) (п. 6 листа Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 29.01.2013 р. № 223-158/0/4-13) [6].

Також потрібно враховувати, що під час розгляду клопотання про надання дозволу на спостереження за конкретною особою (ч. 2-ст. 269 КПК) в окремих випадках для досягнення мети цієї негласної слідчої (розшукової) дії виникає потреба одночасного вирішення питання про дозвіл на спостереження й за іншими суб'єктами (до встановлення їх особи), з якими ця конкретна особа контактуватиме під час спостереження за нею. У цьому аспекті необхідно визнати правильною практику тих слідчих суддів суду першої інстанції, які в рамках кримінального провадження, пов'язаного з злочином, вчиненим в умовах неочевидності (злочин наявний, проте відсутні особи, які підозрюються у причетності до його вчинення), під час розгляду клопотань про надання тимчасового доступу до документів, що знаходяться в операторів і провайдерів телекомунікацій та містять інформацію про зв'язок, абонента, надання телекомунікаційних послуг, у тому числі отримання послуг, їх тривалості, змісту (вихідні чи вхідні з'єднання, SMS, MMS тощо), маршрутів передавання тощо (ст. 159, п. 7 ч. 1 ст. 162 КПК України), надають тимчасовий доступ до такої інформації щодо всіх абонентів, які перебували у місці вчинення такого злочину у відповідний час, одним судовим рішенням (п. 6 листа Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 29.01.2013 р. № 223-158/0/4-13) [6].

Ухвала слідчого судді про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії повинна відповідати загальним вимогам до судових рішень, передбаченим КПК України, та містити відомості, визначені ч. 5 ст. 246 і ч. 4 ст. 248 КПК України. За своєю структурою така ухвала слідчого судді має складати-

ся з трьох частин: вступної, мотивувальної та резолютивної.

У вступній частині ухвали наводяться відомості про: 1) дату та місце її постановлення; 2) назву суду, прізвище, ім'я, по батькові слідчого судді, секретаря судового засідання; 3) найменування (номер) кримінального провадження; 4) прізвище, ім'я, по батькові, посаду прокурора, слідчого, який звернувся з клопотанням, та учасників судового засідання з розгляду клопотання; 5) кримінальне правопорушення, у зв'язку з досудовим розслідуванням якого постановляється ухвала.

Мотивувальна частина ухвали повинна містити відомості про: 1) встановлені судом обставини, що дають підстави для проведення негласної слідчої (розшукової) дії; 2) особу (осіб), місце або річ, щодо яких необхідно провести негласну слідчу (розшукову) дію; 3) вид негласної слідчої (розшукової) дії та відомості залежно від виду негласної слідчої дії про ідентифікаційні ознаки, які дозволять унікально ідентифікувати абонента спостереження, телекомунікаційну мережу, кінцеве обладнання тощо; 4) строк проведення негласної слідчої (розшукової) дії; 5) мотиви, з яких суд виходив у ході постановлення ухвали, і положення закону, яким він керувався.

У резолютивній частині ухвали зазначаються: 1) вид негласної слідчої (розшукової) дії, що підлягає проведенню; 2) строк дії ухвали; 3) місце та час її виконання.

Водночас, в ухвалі слідчого судді не зазначається уповноважений оперативний підрозділ, який має виконувати негласну слідчу (розшукову) дію (п. 2.2 Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні) [1].

З урахуванням специфіки окремих негласних слідчих (розшукових) дій у низці норм кримінального процесуального закону конкретизуються вимоги стосовно змісту ухвал слідчого судді про надання дозволу на їх проведення. Так, в ухвалі про надання дозволу на зняття інформації з електронних інформаційних систем повинні бути зазначені ідентифікаційні ознаки електронної інформаційної системи, в якій може здійснюватися втручання у приватне спілкування (ч. 3 ст. 264 КПК України), на встановлення місцезнахо-

дження радіоелектронного засобу – ідентифікаційні ознаки, які дозволять унікально ідентифікувати абонента спостереження, транспортну телекомунікаційну мережу, кінцеве обладнання (ч. 3 ст. 268 КПК України), на негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження, – відомості про конкретні зразки, які планується отримати (ч. 3 ст. 274 КПК України) [1].

Ухвала слідчого судді про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії додається до доручення слідчого, прокурора на її проведення (п. 3.4 Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні) [2].

Ухвала слідчого судді щодо відмови у наданні дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії не оскаржується (п. 2.10 Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні) [2]. Водночас, постановлення слідчим суддею ухвали про відмову в наданні дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії не перешкоджає повторному зверненню з новим клопотанням про надання такого дозволу (ч. 5 ст. 248 КПК України) [1]. Повторне звернення слідчого за погодженням з прокурором або прокурора до слідчого судді з клопотанням про надання дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії після постановлення ним ухвали про відмову у задоволенні такого клопотання можливе лише у разі виникнення нових обставин, які підтверджують необхідність її проведення.

Висновки

Результати проведеного дослідження свідчать, що порядок прийняття слідчим суддею рішення про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій складається з двох етапів: 1) ініціювання їх проведення шляхом подання прокурором або слідчим за погодженням із прокурором відповідного клопотання; 2) розгляд цього клопотання слідчим суддею та постановлення ухвали про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії або відмову в наданні такого дозволу. Клопотання слідчого, прокурора про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшуко-

вих) дій складається зі вступної, мотивувальної та заключної частин, за своїм змістом повинно відповідати вимогам, визначеним у ч. 2 ст. 248 КПК України, і матеріалам кримінального провадження та як додаток містити витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження, у рамках якого подається клопотання. Ухвала слідчого судді про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії повинна відповідати загальним вимогам до судових рішень, передбаченим КПК України, містити відомості, визначені ч. 5 ст. 246 і ч. 4 ст. 248 КПК України, і за своєю структурою складатися з трьох частин: вступної, мотивувальної та резолютивної.

Література

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
2. Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні: затверджено Наказом Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 р. № 114/1042/516/1199/936/1687/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12>.
3. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 р. № 1402-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19>.
4. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 р. № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>.
5. Постанова Верховного Суду від 07.10.2020 р. у справі № 235/5633/18 (провадження № 51-1770км20). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/92173700>.
6. Про окремі питання здійснення слідчим суддею суду апеляційної інстанції судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні: лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 29.01.2013 р. № 223-158/0/4-13. К.: Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ, 2013. 12 с.

АНОТАЦІЯ

Стаття присвячена розкриттю порядку подання, розгляду та вирішення клопотання про дозвіл на проведення негласних слідчих (розшукових) дій.

Обґрунтовано, що порядок прийняття слідчим суддею рішення про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій складається з двох етапів: 1) ініціювання їх проведення шляхом подання прокурором або слідчим за погодженням із прокурором відповідного клопотання; 2) розгляд цього клопотання слідчим суддею та постановлення ухвали про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії або відмову в наданні такого дозволу. З урахуванням норм Кримінального процесуального кодексу України, положень підзаконних нормативно-правових актів і сформованої судової практики детально розкрито зміст кожного з наведених етапів.

Доведено, що клопотання слідчого, прокурора про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій складається зі вступної, мотивувальної та заключної частин, за своїм змістом повинно відповідати вимогам, визначеним у ч. 2 ст. 248 КПК України, і матеріалам кримінального провадження. Визначено вимоги до змісту вступної, мотивувальної та заключної частин клопотання слідчого, прокурора про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій. Звернено увагу на обов'язковість додання до цього клопотання витягу з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження, у рамках якого подається клопотання, та констатовано, що в судовій практиці постановлення слідчим суддею ухвали про надання дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії без його долучення призводить до визнання недопустимими доказів, отриманих у результаті її проведення на підставі такої ухвали.

Встановлено, що ухвала слідчого судді про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії повинна відповідати загальним вимогам досудових рішень, передбаченим КПК України, містити відомості, визначені ч. 5 ст. 246 і ч. 4 ст. 248 КПК України, і за своєю структурою складатися з трьох частин: вступної, мотивувальної та резолютивної. Визначено вимоги до змісту вступної, мотивувальної та резолютивної частин ухвали слідчого судді про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії.

Ключові слова: докази, доказування, негласні слідчі (розшукові) дії, клопотання слідчого, прокурора, ухвала слідчого судді.

SUMMARY

The article is devoted to the disclosure of the procedure for filing, consideration and resolution for permission to conduct a covert investigative (search) actions.

It is substantiated that the procedure for the investigative judge to make a decision for permission to conduct covert investigative (search) actions consists of two stages: 1) initiating their conduct by submitting an application by the prosecutor or the investigator in agreement with the prosecutor; 2) consideration of this petition by the investigative judge and resolution of a decision for permission to conduct covert investigative (search) action or refusal to grant such permission. Taking into account the norms of the Criminal Procedural Code of Ukraine, the provisions of bylaws and the established case law, the content of each of these stages is disclosed in detail.

It is proved that the application of the investigator, prosecutor for permission to conduct covert investigative (search) actions consists of introductory, motivational and final parts, in its content must comply with the requirements specified in Part 2 of Article 248 of the CPC of Ukraine, and the materials of the criminal proceedings. Requirements to the content of the introductory, motivational and final parts of the application of the investigator, prosecutor for permission to conduct covert investigative (search) actions are determined. Attention is drawn to the obligation to attach to this application an extract from the Unified register of pre-trial investigations into the criminal proceedings in which the application is filed, and it is stated that in judicial practice the adoption by the investigative judge of the decision for permission to conduct covert investigative (search) action without this annex leads to inadmissible evidence obtained as a result of its implementation on the basis of a such decision.

It is established that the decision of the investigative judge for permission to conduct a covert investigative (search) action must comply with the general requirements for court decisions under the CPC of Ukraine, contain information specified in Part 5 of Article 246 and Part 4 of Article 248 of the CPC of Ukraine, and in its structure consist of three parts: introductory, motivational and resolatory. The requirements to the content of the introductory, motivational and resolatory parts of the decision of the investigative judge for permission to conduct a covert investigative (search) action are determined.

Key words: evidence, proof, covert investigative (search) actions, application of the prosecutor or the investigator, decision of the investigative judge.